

SPRAVA OB GROBU

PROF. DR. JANEZ JUHANT

(Govor na spominski slovesnosti za vse žrtve revolucije in vojne ob Lipi sprave na Žalah v Ljubljani)

Praznik vseh svetnikov in spomin rajnih nam odpirata središčna vprašanja bivanja, življenja in smrti. Človeška izročila, misleci in umetniki izražajo pomen teh dni, vsi pa se na tak ali drugačen način opredeljujemo do temeljev svoje biti in si vsekakor želimo, da bi zanamcem ne zapustili prehudih bremen, da bi se nas lahko hvaležno spominjali. Tudi Bog ne bo: »njegovega imena ... izbrisal iz knjige življenja, ampak ga bo priznal pred svojim Očetom in pred njegovimi angeli.« beremo v Razodetju (5,4) To vero gojimo ob Lipi sprave, zato vztrajno kličemo v spomin vse zamolčane, pozabljene in izbrisane in sebi in drugim obujamo vest: Dokler ne bo dostojno pokopana zadnja žrtev iz Hude jame, Kočevskega roga ali katerega koli druge tankovskega ali drugačnega jarka, ne bomo živeli v miru.

Da pa bo dostojen pokop in spravo lahko opravila država, se mora prebuditi človeškost v vseh srcih državljanek in Slovencev. Kakšni ljudje so torej, ki odhajajo, ne da bi se javno spravili s svojimi žrtvami? Kam nas bo odpeljalo toliko nasilje, prezir in sovraštva med nami? Zakaj laž in prevara tako trdovratno zapirata oči v nebo vpijoči resnici? In kakšna družba smo, da ne uredimo pokopov, spominskih obeležij in dostojnih spomenikov? Kdaj bo narodova zgodovina zapisala usode nedolžnih, kdaj jih bomo brali v učbenikih in se jih bo dostojno spominjala politična, medijska in kulturna srenja? In kdaj bo oblast sprejela vse korake, da to uredimo? Kako vendar, če tisti, ki si lastijo Trubarja teptajo ravno to, kar mu je bilo sveto: resnica in pravičnost.

A dokler ostaja naša država utemeljena na umoru, sprava ni mogoča. Leta 1990 smo sicer verjeli, da bosta domovinska ljubezen in sloga premagali zločin. A žal se še bolj razraščata mit revolucije in bratomorne vojne, ki je tolikim Slovincem, ki so ljubili domovino in bili zanj pripravljeni umreti, vzela življenja, na domobranski ali na partizanski strani. Njegove žrtve so bili med vojno in po njej tudi nešteti, ki niso bili na nobeni strani, a so služili domovini z zvestim in poštenim delom ter zavzemanjem za resnico in pravičnost. Žrtve pa so bili in so še tisti, ki so izgubili svoje domove, lastnino ali morali v tujino, da so si rešili življenja. Žrtve so za vedno ostrašeni in od vsega gorja prizadeti otroci iz Petrička, Sterntala in drugih krajev, ki so odraščali brez staršev in niso mogli živeti normalnega življenja niti povedati svoje bolečine ne svojim bližnjim ne drugim. Kdaj bomo zbrali in zapisali v našo zgodovino in literaturo vse te žalostne zgodbe človeških usod v spomin in opomin prihodnjim rodovom?

Državo še vedno bremeni ta umor in samomor, ker državljanji nimajo podlag za normalno življenje, delo in razvoj niti nepravilne plače za svoje delo. Na obroke nam umirajo številni, ki se selijo v tujino, da bi tam zaživel svobodno in ustvarjalno, saj v naših družbeno-političnih pogojih tega ne morejo. In mit polpreteklosti še kar naprej ustvarja žrtve. Tisti, ki so nas že oropali in nam vzeli prihodnost, zdaj naglavo nesorazmerna bremena vsem, ki si s lastnim trudom ali upravičenimi denacionalizacijskimi postopki ustvarjajo pogoje za normalno življenje in delo, medtem ko si roparji pilatovsko umivajo roke. Kakšna družba pravičnosti je to, v kateri nam jemljejo blaginjo in nas pehajo v prihodnost brez razvoja in upanja? Ali nam tolike žrtve polpreteklosti ne sprašujejo vesti, da bi zaživel človeško? Kakšni so to ljudje, ki jim za oblast in uživanje niso mar nove in nove žrtve?

Sestavni del krščanske kulture, ki je do nedavna oblikovala naš slovenski prostor, je da ob smrti poravnamo račune, popravimo krivice, odpravimo spore in nesoglasja ter si odpustimo. Ne samo osebni, pač pa tudi naš skupnostni spomin bomo očistili, če bomo pokopali mrtve, uredili njihove grobove, se z njimi in med seboj spravili. Tako se bomo lahko složno obrnili v prihodnost ter novim rodovom spet vrnili življenje. Takrat bodo rajni našli svoj mir, Slovenke in vsi državljanji te države pa spet upanje.

Počasi do soglasja

Vlada in sindikati javnega sektorja so v ponedeljek 4. novembra na usklajevanjih o izplačilu tretje četrtine odprave plačnih nesorazmerij za nazaj zblížali stališča. Vlada je namreč predlagala nekoliko spremenjen osnutek zakona, ki bi to urejal. Najnovejši predlog predvideva izplačilo v dveh obrokih: prvi del najpozneje februarja 2014, drugi najpozneje januarja 2015. Je pa vlada pripravljena pristati na to, da bi ves čas do izplačila drugega obroka tekla zakonite zamudne obresti in ne samo revalorizacijske. Prav tako je pripravljena umakniti člen, ki bi ustavil možnost vlaganja tožb ali predlogov za izvršbo. Z zadnjo ponudbo so sindikati večinoma zadovoljni, bodo pa predlog še preučili. Pogajanja se bodo nadaljevala ta četrtek.

Potem, ko je vlada preživela spor okoli davka na nepremičnine, se ji obeta nova pereča tema. Tokrat gre za vprašanje sprememb zakona o Slovenskem državnem holdingu.

To je v torek popoldne obravnaval tudi izvršni odbor DeSUS, glavni problem pa ostaja vprašanje prelivanja sredstev v pokojninsko blagajno. Kljub vsemu se bodo koalicijski partnerji glede predloga zakona najverjetneje uskladili.

Po besedah prvaka DL Gregorja Viranta pa ni nobenega dvoma ali spora v koaliciji glede tega, da mora biti zagotovljeno odvajanje sredstev iz Kada za pokojninsko blagajno. To mora biti po Virantovih besedah zapisano na ustrezen način, tako da bo prepričalo tudi upokojeence.

Je pa še ena zanimiva snov. Ta teden bo jasnejše, ali parlamentarci mislijo resno z reformo financiranja strank in političnih kampanj, saj bo pristojni odbor državnega zbora reformo obravnaval v drugi obravnavi.

Gre za noveli zakonov o političnih strankah ter o volilni in referendumski kampanji, ki so ju pripravili na notranjem ministrstvu Gregorja Viranta. Ključna novost je rdeča luč za financiranje strank in volilnih

kampanj, za katere bi denar prispevale pravne osebe, torej tudi podjetja v državni lasti. V prvi obravnavi v državnem zboru sta zakona dobila absolutno večino, a je imela koalicijska DeSUS kar nekaj pomislekov, češ da so nekatere rešitve preveč stroge.

Je pa zanimivo dopolnilo Nove Slovenije, po katerem bi lahko fizične osebe politične stranke financirale s posojili. Glede na vsebino amandmaja bi tako lahko strankam pomagali tudi premožni posamezniki, ki bi jim lahko na primer dali brezobrestno posojilo z dolgo odplačilno dobo. Prednost takšnih posojil v najmanjši opozicijski stranki vidijo v tem, da v nasprotju s pridobivanjem sredstev pri bankah in posojilnicah ne bi bilo treba zbirati »obširne listinske dokumentacije«.

Res je sicer, da bi morale stranke v letnem poročilu, ki je javno, navesti osebne podatke posojilodajalca ter višino, obrestno mero in odplačilno dobo posojila.

Vrednote krščanskih demokratov

Nova Slovenija se pripravlja na redni programski kongres, ki bo to soboto na Vranskem. Poleg analiziranja aktualnega stanja in iskanju rešitev za Slovenijo se bodo dotaknili tudi sprememb statuta stranke. Ta predvideva preimenovanje iz NSi - krščanska ljudska stranka v NSi - krščanski demokrati.

Kot je pojasnila predsednica NSi Ljudmila Novak gre za spremembe statuta, ki jih bo stranka sprejemala na programskem kongresu 9. novembra na Vranskem. Glavna sprememba bo drugi del imena stranke, ki bi se po novem imenovala NSi - krščanski demokrati. S tem po njenih besedah postavljajo »nek most med preteklostjo in sedanjostjo« ter hkrati želijo poudariti pomen krščan-

ske demokracije v Evropi. »Naša povezava s krščansko demokracijo v Evropi je zelo intenzivna, tudi naše vrednote so takšne in želimo povedati, da je NSi odgovor na mnoga neresena vprašanja, ki ga mi ponujamo kot krščanski demokrati,« je dodala Novakova.

Na kongresu bodo sprejeli tudi kongresno izjavo s smernicami za prihodnje delovanje. Krščan-

ska demokracija govori o tržnem socialnem gospodarstvu, torej umiku države iz podjetij, prav tako v stranki zagovarjajo nizke davke, na področju zaposlovanja pa v ospredje postavljajo mlade in potrebo po bolj celostni obravnavi problematike zaposlovanja, je povedala predsednica NSi.

Koroški eksodus

V Avstriji konec oktobra praznujejo dan državnosti, ki je posvečen odhodu zadnjega sovjetskega vojaka iz države. Ob tej priložnosti je »klub 99« pripravil zanimivo predavanje z naslovom »Koroški Slovenci, poblebiscitni begunci«. Zgodovinar Daniel Grafenauer je v njem spregovoril o »eksodusu duhovne elite« konec leta 1920.

Večer v prostorih Zveze bank v Celovcu je bil posvečen usodi tistih Slovencev, ki so bili po razglasitvi rezultatov plebiscita po oktobru 1920 prisiljeni zapustiti Koroško. Šlo je predvsem za duhovnike (med njimi je bil tudi poznejši škof Rožman), za uradnike, kulturnike, profesorje.

Mnogi zdravniki, pravniki, učitelji, duhovniki, uradniki, celo obrtniki, uslužbenci deželne vlade so izgubili službo in postali nezaželeni. Število tistih, ki so morali oditi, ni bilo majhno.

Gre za doslej manj znano plat zgodovine koroških Slovencev, ki pa jo želijo rojaki na avstrijskem Koroškem predstaviti tudi nemško govoreči večini. Prepričani so, da so priprave na 100. obletnico plebiscita, priložnost za to, da dežela Koroška spozna in dostojno počasti spomin na duhovno elito, ki je morala po plebiscitu v izgnanstvo.

Proti davku na nepremičnine

V Sloveniji poteka nabirka podpisov zahteve (modno jo imenujejo »Peticija«) proti davku na nepremičnine. Pobudniki so predstavniki podjetnikov, kmetov, občin, več združenj ter Slovenske ljudske stranke in Liberalne gospodarske stranke. Pričakujejo, da se bo pod zahtevo v tednu dni podpisalo več desetisoč ljudi, in tako vladi poslalo jasno sporočilo, da se ne strinjajo z uvedbo davka na nepremičnine.

Pobudniki so enotni, da predlog Zakona o davku na nepremičnine pomeni tiho nacionalizacijo slovenskega podežlja, uničuje konkurenčna slovenska gospodarstva temelječa na podjetništvu, obrtništvu in kmetijstvu, ogroža mirno starost starejšim lastnikom nepremičnin z nizkimi prejemki, ki so v preteklosti že nekajkrat plačali davke za te nepremičnine, odvzema finančno avtonomijo občin ter vzpostavlja grobo centralizacijo Slovenije. Ob tem še dodajajo, da je namera o uvedbi Davka na nepremičnine še en v nizu napačnih ukrepov vlade, ki ogroža vse državljane Slovenije.

Prvopodpisani predsednik SLS Franc Bogovič, je že prejšnji teden obljubil, da bodo še ta teden pripravili tudi oceno o ustavni presoji predlaganega zakona, izključena pa ni niti možnost protestov proti uvedbi novega davka.

Zahtevo se lahko podpiše tudi na posebni spletni strani, pač v soglasju z modernimi časi.

VTISI IZ SLOVENIJE

Peter in Jure – Pier Giorgio

(Od našega dopisnika)

»Ali se midva kaj pozna?«, me je presenetilo vprašanje bradatega slokega moža ravno pred začetkom okrogle

Brata Skvarča na Pier Giorgio (Zbornik 1964)

mize. Presenečenje mi je raztegnilo usta od ušesa do ušesa; a kaj, ko zaradi moderatorjevih začetnih besed nisem mogel izraziti kaj več kot kratek pozdrav.

In ker sem moral zapustiti dvorano še pred koncem, se z inž. Petrom Skvarčem (Adroguječanom, he!) nisva več videla. Tudi slišala ne, oziroma le jaz sem ga slišal čez nekaj dni v oddaji radia Ognjišče.

Še enkrat me je presenetil, ko je povedal, da je v začetku letošnjega leta poteklo petdeset let od njegovega (in brata Jureta) prvega pohoda na Patagonski celinski led, ko sta po zavzetju bariloških vrhov odšla na njun vrh Pier Gi-

orgio. Prva človeka na vrhu! Deset let so trajala njuna romanja v neobljudene, malo poznane južne dele andskega pogorja.

In v tej zvezi se mi je začel vrteti film o tem delu argentinskega juga - meni, ki nisem bil južneje od Bariloč.

Pred oči mi prihajajo zapisi v Zborniku Svobodne Slovenije, zaradi katerih je fantazija delovala *sto na uro*. Namreč: poleg teksta in nekaj črnobelih slik ni bilo drugega pripomočka, ki bi v realni obliki kazali na to, kar sta doživljala. Enolične tiskane strani so spodbujale domišljijo. Besede so se morale spremeniti v gore, ledenike, estancie, ljudi ... Upsala, Masters ... Kaj je to? Kje je to? Kdo je to? ... pojmi, ki jih ni bilo lahko postaviti na trdna tla. Danes v računalniku *poguglaš*, pa dobiš opis *življenja in dela* vsemogočih neznancev, na internetnem zemljevidu dobiš točko, kjer se kraj nahaja, pa še *malo morje* (včasih so rekli *nebroy*) slik, filmčkov in opisov krajev. Danes se beseda hitreje zmaterializira, a na račun fantazije.

Danes je - v primerjavi s časi izpred pol stoletja (strašno se sliši!) - enostavno priti do jezera Argentino, do vznožja vseh teh (še danes) težko dostopnih vrhov. Enostavno jih je poslikati, filmati, pa vse to v istem trenutku nastanka pokazati znancem, neznancem in prijateljem v najbolj zakotnih kotičkih sveta. Žal pa ne vem za dogodivščine današnjih *petrov in juretov*, ki bi se spravili na vrhove (tega ali kakega drugega predela Andov), ki bi opisovali v stenah prečule noči, privezani na vrveh. Žal tudi ni Zbornika, v katerem bi - kljub sodobni informatiki - uživali v besede ujete fantastične predstave.

Včasih je bilo res lepo - pa je danes še lepše; kljub pol stoletju. Hvala, Peter, za te spomine!

GB

SLOVENCİ PO SVETU

Peter Opeka obiskal Merrylands

Slovenski misijonar in naš argentinski rojak Pedro Opeka, ki deluje na Madagaskarju, je bil na povabilo francoske skupnosti - Sydney French Roman Catholic Charities - obiskal Avstralijo. Tako je v četrtek, 31. oktobra 2013, dopoldne maševal v slovenski cerkvi pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu v Sydneyju.

V pridigi se je zahvali za bratski sprejem. Rekel je, da je velika sreča na tako oddaljenem kontinentu srečati Slovence, sploh, ker so ti ohranili vero, ljubezen do Boga, Cerkve, naroda in domovine. Zahvalil se je duhovnikom, patrom, ki so delali med njimi v teh krajih v petdesetih letih.

Opisal je svoje misijonsko delovanje na Madagaskarju, kjer deluje že 40 let. Dejal, da je to lep otok, velik za dvajset Slovenij, a zelo reven: ob njegovem prihodu je bilo 30 odstotkov ljudi pod pragom revščine, zdaj jih je 92 odstotkov. »Narod umira okrog nas: matere, očetje, otroci umirajo. Ko toliko let to gledaš, če ni božje moči v vas, ne morete tega prenesti,« je naglasil ter dodal: »jaz ne vidim ne črnih ne belih ljudi, jaz vidim samo brate in sestre.«

Dodal je še, da se je moral navaditi živeti s temi ljudmi, saj je to naloga misijonarjev. Po 15-ih letih dela na Madagaskarju, ko je hotel iti na

sobotno leto, ga je božja previdnost poslala na smetišče. Tam je doživel šok, prvi večer sploh ni mogel zaspati, saj ni mogel verjeti, da ljudje tako živijo. Ponoči je padel na kolena pred Boga in ga prosil za pomoč. Za njim je 34 let te 'aventure', ki je počasi rastla ob pomoči božje previdnosti. Zdaj hodi po svetu in pričuje o tej božji ljubezni za vse ljudi, še posebej za najbolj revne.

Ob koncu nagovora je misijonar Opeka avstralskim Slovincem položil na srce, da je vera Božji dar in jim naročil, naj ta dar v svoje domove in med prijatelje ponesejo tudi sami.

Borštnikov prstan Olgi Kacjan

Olga Kacjan je prejela največjo gledališko nagrado, kot »igralka, ki je v gledališče in na njegov oder stopila pripravljena na drzne izzive in velika tveganja in se zato tudi odločala za sodelovanje v najprelomnejših trenutkih slovenskega in tudi nekdanjega jugoslovanskega gledališča«.

»Z najprodornejšimi, predvsem pa vizionarskimi režiserji tistega časa je sodelovala in ustvarjala v netipičnih delovnih pogojih s tveganimi ali nepredvidenimi izidi. Marsikatera igralka bi se takim izzivom raje odpovedala, Olga se je drzno pognala v deroče valove,« je v utemeljitev zapisala žirija, ki so jo sestavljali dramska igralka Silva Čušin, gledališka režiserja in pedagoga Jernej Lorenci in Dušan Mlakar, pesnik, dramatik, esejist in prevajalec Ivo Svetina ter umetniška direktorica festivala Alja Predan.

Igralka Slovenskega mladinskega gledališča Ljubljana je znana tako z odrskih desk kot malih zaslonov. Rodila se je leta 1952 v Srbiji, na AGRFT-ju v Ljubljani pa absolvirala leta 1976 in diplomirala na začetku osemdesetih let. Po desetletjih delovanja kot svobodna umetnica se je za krajši čas zaposlila v SNG-ju Maribor, leta 1991 pa se je pridružila ansamblu Slovenskega mladinskega gledališča, s katerim je že prej občasno sodelovala.

V profesionalnih filmskih in gledaliških produkcijah je sodelovala že v študentskih letih, prvič leta 1976 v We-dekindovem Pomladnem prebujenju v SSG-ju Trst, nato v predstavi Cement v SNG-ju Drami Ljubljana. Tudi pozneje je gostovala v številnih slovenskih in tujih gledaliških

hišah, denimo v Mali drami SNG-ja Ljubljana, SLG-ju Celje, itd.

Dejavno je bila vpeta v rojevanje novega sveta, kakršnega je v gledališču Scipion Nasice in v Kozmokinetičnem gledališču Rdeči pilot tedaj snoval mladi Dragan Živadinov: igrala je denimo v kulturni predstavi Krst pod Triglavom, pa v baletnem observatoriju FIAT in dramskem observatoriju ZENIT. V okviru KPGT-ja je igrala v predstavah Karamazovi, Vojaška skrivnost in Osvoboditev Skopja, nastopala je na televiziji - TV-drama Terasa v Beogradu, nadaljevala v taborišču v Zagrebu -, zlasti konec sedemdesetih in na začetku osemdesetih let pa je oblikovala tudi vrsto opaznih filmskih vlog v filmih Povest o dobrih ljudeh, Dekliški most, Železni križ, Sava Šumanović, Svetozar Marković, Dediščina in Carmen.

Preigrala je večino velikih ženskih vlog od Irine, Alice, Lulu in Jacinte do Gertrude, Nausikae in Jokaste. V pretekli sezoni so jo občudovali kot pevko Marijo v Tauferjevi trilogiji Portreti, v zadnji sezoni pa je Gospa.

Videli so jo lahko tudi v TV-igrah Ulica treh rodov, Hiša Marije Pomočnice in na odru Mini Teatra, in sicer v predstavah Janko in Metka ter Marš - Visoka pesem, ki jo je po besedilu B.-M. Koltèsa zrežiral Ivica Buljan.

Njene stvaritve je stroka nagradila s številnimi nagradami, trikrat je bila nagrajena na Borštnikovem srečanju, prejela je zlati lovorjev venec, srebrno areno, zlato ptico in številne druge, lani pa Župančičevo nagrado za življenjsko delo.

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

TONE MIZERIT

Neverjetno hitro se spreminjajo prizorišča argentinske politike. Komaj pred tednom je vlada doživela hud poraz, a skoraj nihče več ne govori o tem. Medijska vojna je zavzela prve strani časopisja.

Dragi sovražnik. Komaj dva dni po volitvah, ko je vlada obupavala v nemoči, ji je vrhovno sodišče vlilo novih moči in veselja. Sodniki so odločili, da je medijski zakon ustaven, in (s štirimi glasovi proti tremi) potrdilo tudi veljavnost dveh najbolj polemičnih členov. Zakaj je to tako važno? Vlada je medijski zakon predstavila kot neke vrste »sveto vojno« proti korporacijam. V uspeh te vojne je vložila vse svoje upe. Utišati mogočne opozicijske glasove medijske hiše Clarín je istovetila z zagotovitvijo končne zmage. Ta korporacija (tako vlada) je kriva vseh težav, s katerimi se srečuje kirchnerizem. Odločba vrhovnega sodišča je za gospo Cristino in njen dvor važnejša kot izid nedeljskih volitev. A to je le njihov (zmoten) pogled na stvarnost. Uničenje medijskega velikanu še daleč ne bo ustavilo inflacije, ne zagotovilo varnosti, še manj prineslo v državo dolarjev, ki iz nje bežijo ... Dejansko je borba proti medijski hiši osebna želja po maščevanju. Kirchner in Clarín sta bila v najboljših odnosih. Zadnji dekret, ki ga je tedanji predsednik podpisal, je bilo dovoljenje spoja med podjetji Multicanal in Cablevisión - ena izmed točk sedanje vladne ofenzive. Prijateljstvo se je skrhalo, ko so se Kirchnerju pocedile sline po medijskem velikanu. Hotel ga je dobiti v last preko kakega posrednika ali »slamnatega moža (testaferro). Lastnica, gospa Noble in njen glavni sodelavec Magneto sta ponudbo zavrnili. Prijateljstva je bilo konec in bojna napoved izrečena. Od tedaj je cilj vlade uničenje (ali bolje, polastitev) tega podjetja.

Ustavno ali neustavno. Zakaj je vrhovno sodišče odločilo v prid vlade? Je res (kot trdi Lilita Carriò) prišlo do tajnega dogovora med predsednikom sodišča (Lorenzetti) in gospo Cristino? Nedvomno je vlada izvedla vse mogoče pritiske na člane sodišča. Potrjeno je, da sta se predsednica in Lorenzetti sestala, prav tako je predsednik zbora imel pogovore z vsemogočnim državnim legalnim in tehničnim sekretarjem (Carlos Zannini). Res je tudi, da je vlada hotela odvzeti sodstvu denarno avtonomijo, a končno sprejela odločbo sodišča, da v tem ne bo sprememb. Tu Carriò vidi srčiko dogovora. A sedanja odločba ustvari neva-

ren precedenčen primer. Ogroža princip privatne lastnine. Obenem pa nevarno ogroža tudi svobodo izražanja. Tako medijska hiša kot opozicija se bodo v tem obrnili na mednarodna sodišča. Kot je sam Lorenzetti priznal, »tukaj se zadeva ne konča«. Vlada sicer hoče kar po svoje nasilno razkosati podjetje in ga razprodati (med svoje pristaše, seveda). Clarín pa je že predstavil načrt prilagoditve zakonu in podjetje razdelil med šest avtonomnih enot. Tako so namreč naredili nekateri vladni prijatelji. Vlada tega ne bo sprejela? Nov sodni postopek, novo zavlčevanje zadeve, ki traja že štiri leta. Je pa odločba vrhovnega sodišča skrajno naivna. Za izvedbo zakona postavlja pogoje, ki jih ni v današnji Argentini. Nepriistransko ukrepanje, tehnična usposobljenost nadzornih organov, dobronamerno postopanje ... Sodniki ne vidijo delovanja vlade? Vlada se dejansko poživlja na odločbe vrhovnega sodišča, kadar niso njej v prid. To je v njeni naravi.

Sreča hitro mine. Veselje je trajalo le nekaj dni. Tudi če vladi uspe uničiti Clarín, s tem ne reši težkih problemov vsakdanjosti. Prav tako jih ne bo rešila z zanikanjem stvarnosti. Te dni so najvišji vladni funkcionarji zanikali, da bi država imela težave z inflacijo. »Inflacije ni« je rohnal Moreno. A cene rastejo, devizni sklad pa nevarno pada. Medtem si nihče ne upa ukrepati; vsi čakajo, kdaj se bo z bolniškega dopusta vrnila gospa predsednica. Izrabijo pa čas za medsebojne prepire. Miru pa ni niti v političnih vrstah. Peronistični župani in guvernerji, bliže ljudem in realnosti, odkrito priznavajo poraz in vedno glasneje zahtevajo spremembe v gospodarski politiki. Vidi jo, kako zunanja in notranja opozicija pridobivajo na vplivu. Zavedajo se, da uničenje medijskega podjetja ne bo rešilo vsakdanjih težav ljudi. Zlasti pa se v vladnih vrstah bojijo rastoče moči upornega župana mesta Tigre. Sregio Massa je že dokazal, da je spreten politik, ki dobro pomisli a odločno izvede načrte. In njegov cilj je prevzem oblasti. Eden temeljnih značajev peronizma je, da se vedno nagne na stran zmagovalca. Sindikalist Moyano je že v pogovorih z Masso. Kar nekaj poslancev stopa v njegovo poslansko skupino, ki raste na moči. Bo vlada zmožna ponovno spremeniti smer dogodkov in središče zanimanja? Kirchnerizem je ranjen. A ni hujšega, kot ranjena zver.

SAN MARTIN - SKA

Ivana Bukovca »Odprta okna«

Lansko leto je likovni umetnik Ivan Bukovec praznoval 80 let življenja. Takoj je nastala pobuda vodje likovnega odseka Slovenske kulturne akcije, prof. Andrejke Dolinar Hrovat, da bi se organizirala retrospektivna razstava.

Slikar in kipar je tekom let polnil zakladnico umetniških stvaritev v zdomstvu in v Sloveniji. Velika navezanost Ivana Bukovca na SKA in na Slovenski dom v San Martinu je bila povod, da se je pod okriljem obeh izvedla razstava v sanmartinskem domu, v soboto, 5. oktobra ob 20. uri.

Večer nas je popeljal v svet barv, oblik in spominov, v vzdušje veselja nad tako bogatim likovnim opusom, ki nam je prikazal življenjsko pot umetnika. Na naslovni strani kataloga so besede Tineta Debeljaka ml. povzele oceno Bukovčevih del »... s pogledom v naravo, s pogovorom v srce... iz sebe ali preko sebe ...«.

Bogat osemstranski katalog je umetniško izdelala oblikovalka Monika Urbanija Koprivnikar. Ob številni in navdušeni publik, med katero je bilo veliko slovenskih umetnikov, je vse navzoče pozdravil kulturni referent Doma in povezovalc večera dr. Viktor Leber.

Za preludij smo pa prisluhnili sanmartinski pevski skupini »Muchachas«, ki nam je podarila dve

pesmi pod vodstvom pevovodkinje Lučke Marinček Kastelic. Predsednik Doma Danijel Žagar je pozdravil navzoče in posebej nagovoril Ivana Bukovca in omenil pomen tega večera. Sledile so besede predsednice Slovenske

kulturne akcije dr. Katice Cukjati, ki se je Domu zahvalila za gostoljubnost. Izrazila je željo, da bi se še po drugih domovih organizirale kulturne predstave v sodelovanju s SKA. Omenila je tudi potek priprave tega večera v izvedbi kulturnega referenta Doma Viktorja Leberja in kulturne referente SKA prof. Andrejke Dolinar Hrovat. Osredotočila pa je svoje besede na pomembnost dela Ivana Bukovca v okviru Slovenske kulturne akcije, v kateri je bil eden izmed prvih članov, več kot 20 let vodja likovnega odseka, vedno poln zamisli, spodbuden in izredno odgovoren.

Razstavo je predstavila lic. Adriana Omahna. Članica likovnega odseka SKA, umetnica in Bukovčeva prijateljica, nas je v strnjenih, občutenih in strokovnih besedah uvedla v čudoviti svet barv in harmonij umetnika. V prepletanju vsebine kataloga, kjer se prikažejo Bukovčeve umetniške dobe: ISKANJE (1960-1968); PODA SVET in SEBE (1968-1995); PODA SVET iz SEBE (1995-2004) in RESNICA PRIHA-

JA NA DAN - 2004... ter z mislimi in ocenami, ki jih je podala, se nam je zablestel svet ustvarjalne lepote Ivana Bukovca. Iz podajanja Adriane Omahne izberemo nekaj odlomkov: »Kot ustvarjalec je rasel v svojem svobodnem izražanju in koncem prejšnjega stoletja začel pokrajino poenostavljati, abstrahirati - slikal je le sintezo svojega gledanja na svet. (...) Predvsem je pa v njem mogoče začutiti življenjski nemir samega ustvarjalca, ki ga nakazuje tudi v naslovih slik. Zadnja serija Bukovčevih slik še ni dokončana, ter je še v polnem delu in raziskovanju, je obremenjena z visoko tematsko napetostjo, ki vključuje večino nas tukaj navzočih in veliki del Slovencev, ki so morali zapustiti domovino iz političnih razlogov, zaradi kulturnih vrednot in verskega prepričanja. Govori nam o tragediji Slovenije. Vključuje tudi nas, ki smo se rodili že tu v nastalih okoliščinah in ki imamo lastne razloge eksistence, ki nas pa vedejo skozi rodove na slovenske

korenine in rane. (...)

Adriana Omahna je vsa ganjena zaključila svoje misli. Predsednik sanmartinskega doma je z darilom simbolično podal poklon sanmarinske skupnosti umetniku. Prof. Andrejka Dolinar Hrovat pa je Bukovcu izročila v imenu Slovenske kulturne akcije spominsko plaketo.

Potem pa je umetnik spregovoril nekaj besed, predvsem zahvale: »Najprej članom Slovenske kulturne akcije, ki so ustanovili Umetniško šolo. Hvaležno se spominjam umetniškega zgodovinarja Marjana Marolta, akad. slikarke Bare Remec, akad. kiparja Franceta Ahčina in slikarja Milana Volovška, ki so nam velikodušno posredovali svoje znanje. ... Hvala tudi SKA za njeno delo v teh skoraj šestdesetih letih obstoja. Večji del mojih razstav je bil v njeni priredbi. Spoštljivo se spominjam Miloša Stareta in dr. Tineta Debeljaka. To sta bila dobra moža, ki sta nam mladim likovnikom dala možnost izražanja v tukajšnjih slovenskih publikacijah in obenem očetovsko podpirala naše delo. (...) Moram se še posebno zahvaliti Cerкви, oziroma duhovnikom, ki so mi dali možnost sodelovanja pri opremljenosti božjih prostorov v Zambiji, Ar-

gentini in Sloveniji. Hvala Slovenskemu domu v San Martinu, ki je gostil mojo 1. samostojno razstavo in druge razstave; prav tako Slovenski hiši (...) Iskrena zahvala Adriani Omahni, za njeno lepo predstavitev, ki odseva razumevanje mojega dela in naše prijateljske odnose. Iz srca, hvala vsem ljubiteljem umetnosti, ki ste obiskovali moje razstave in krasili domove z mojimi deli. Nekateri od vas, ste bili pravi meceni. Hvala posebno mojim sorodnikom, moji ženi Majdi in vsem prijateljem, ki ste mi bili ob strani in spremljati na poti življenja. Hvala Bogu za vse, kar mi je podaril v teh mojih 81. letih!«.

Umetnik in vsa publika so bili zelo ganjeni ob teh besedah.

V malem salonu se je vsakih deset minut predvajal dokumentarec o Bukovčevih stvaritvah, ki ga je odlično pripravila Regina Truden Leber. Vsa predstavitev je bila na višini najboljših argentinskih galerij.

Ta večer je sofinanciral Urad republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu.

Sledila je zakuska in, kar je najvažnejše, srečanje s prijatelji, izmenjava mnenj in predvsem občudovanje slik opusa našega umetnika Ivana Bukovca.

K.C.

MLADINA NAŠEGA DOMA

SDM Rio 2013 (2)

Skupina se je znova srečala na obali Copacabana, kjer je bila otvoritvena maša, ki jo je daroval nadškof mesta Río de Janeiro. Ogromno ljudi je bilo; toliko, da smo odšli z obale prijeti za roke, kot v otroškem vrtcu. A kljub temu, smo nekoga izgubili. Da bi se zopet našli, smo sredi ceste, v velikem krogu, zaplesali in zapeli »Laurencija«.

Naslednji dan, smo pričeli s katehezo. To so bili razgovori o določenih temah, z nadškof različnih držav. Zaključili smo vedno s sv. mašo. Za tem smo šli na kosilo in spet smo se razdelili. Ena skupina, ki je šla plesat, ostali so se pa udeležili glasbenega križevega pota, ki so ga pripravili mladi iz La Plate.

Četrtek: srečanje argentinske mladine s papežem Frančiškom!

Zgodaj zjutraj, 5:30, smo vstali ter hitro šli proti mestni stolnici. Čeprav je bilo slabo vreme, se nismo ustrašili: skoraj šest ur smo čakali pod dežjem, medtem pa v lepem vzdušju peli, verske in druge pesmi.

Končno nam je uspelo uspeli vstopiti v stolnico. Cerkev ima prostor za 5.000 oseb. Mi smo sedeli v klopih, več kot 35.000 mladih pa je moralo poslušati papeža zunaj. Lepe in nepozabne nauke nam je podal. Tri stvari naj ne bi pozabili: »Hagan lio, cuiden a los extremos y no licuen la fe...« Obogateni smo odšli iz cerkve z veseljem občutkom, da se je res splačala šest ur dolga vrsta pod dežjem.

Popoldne pa spet v Copacabana, kjer smo mladi vseh držav izrekli dobrodoščilo Papežu.

V petek zjutraj smo se znova pridružili verouku, in ga zaključili s sv. mašo. Potem pa peš v Copacabana, kjer smo kosili in čakali na križev pot. Po predstavi nas je papež zdramil s temi vprašanji: »Kdo si pa ti? Si kot Pilat, Simon, Veronika ali Marija? Kaj izbereš biti ti, ko vidiš Jezusa nositi križ?« Na

tako važna vprašanja mora vsak izmed nas iskreno odgovoriti!

Vigilija, ki je bila napovedana za sobotni večer v Campo Fidei (nekaj kilometrov proč od mesta), se je zaradi slabega vremena vršila v Copacabana. Tja smo šli peš, medtem, ko smo molili rožni venec. Nesli smo s seboj spalne vreče, da bi prenočili.

Na obali smo si izbrali kraj, kjer naj bi preživeli naslednjih 24 ur. Kmalu že ni bilo možno hoditi po pesku, ne da bi koga pohodil. Nekateri mladi so se s spalnimi vrečami ulegli kar na cesto, ker na obali ni bilo več prostora.

V nedeljo zjutraj smo doživeli zaključno mašo, pri kateri nas je Papež prosil in navdušil, naj svetu oznanjamo Evangelij! Tako nam je govoril: »Pojte Gospodu novo pesem! Katera je ta nova pesem? Niso besede, ne melodije, ampak pesem našega življenja. Dovolimo, da se naše življenje usmerja k Jezusu, naj bi naše misli, naša čustva in dela, bile Njegove. Jezusovo življenje je življenje, ki se daruje za druge.«

»Pojdite brez strahu služiti drugim! Tako boste spoznali, da kdor oznanja Evangelij, sam doživlja odrešenje; kdor poda drugim veselje v veri, tudi sam prejme veselje!« »Dragi mladi, ko se vrnete domov, se ne bojte biti dobrosrčni z Jezusom, ne bojte se oznanjati Evangelij!« Sveti oče, nam je dal bogate smernice za

življenje. Zdaj pa na delo!

In tako se je, okoli ene ure, zaključilo Svetovno srečanje mladih v Río de Janeiro 2013.

Tisti, ki smo se ga lahko udeležili, vemo, da kaj takega še nismo in ne vemo, če bomo kdaj doživeli. Mnogi so se želeli pridružiti srečanju v Río, pa zaradi različnih razlogov, niso mogli tega uresničiti.

Nam pa je uspelo! Zelo smo srečni, da nas je Bog izbral! Kakšen blagoslov smo prejeli!

In s kakšno odgovornostjo se vračamo v svoje vsakdanje življenje! »Pojdite in naredite vse narode apostole!« Svetovno srečanje 3 milijone mladih je dokaz, da je mogoče zgraditi boljši svet, da je ta naloga v naših rokah.

Kot skupina smo naše potovanje zaključili s tremi dnevi v Buzios. To je mala ribiška vas, 150 kilometrov, daleč od Río de Janeira. V prekrasni naravi, ob morju in pod toplim soncem, smo skupaj preživeli lepe dni počitka.

Vrnili smo se srečni, blagoslovljeni in hvaležni, da je božja Previdnost postavila, na našo življenjsko pot, tako lepa, globoka in nepozabna doživetja!

Zahvalimo se tudi vsem, ki so nas spodbujali, pomagali in za nas molili, da smo ta SDM uresničili.

(Konec)

Nepozabni pomladanski dan!

Tudi letošnji dijaki III. letnika Slovenskega srednješolskega tečaja ravn. Marka Bajuka smo obiskali ustanovo »Pequeño Cottolengo Don Orione«. 21. septembra smo se zbrali pred Slomškovim domom, šli mimo sanhuskega doma, kjer so nas čakali še ostali sošolci in se tako s skupnim avtobusom odpeljali proti Cottolengu v Claypole. Spremljali so nas katehet g. Franci Cukjati, prof. Mirjam Oblak in Tomaž Goddec.

Luis Orione je bil italijanski duhovnik, ki je kot otrok odrasčal v veliki revščini, življenju na cesti brez pravega stanovanja in redne prehrane. Vse to je vplivalo, da se je kasneje ves posvetil zapuščenim otrokom, bolnim in brezdomcem. Po vzoru sv. Janeza Bosca in sv. Jožef a Benita Cottolenga je Luis

Obiskali smo tudi kapelico Najsvetejšega in Ga počastili s petjem in skupno molitvijo.

Potem smo se napotili v paviljone. Obiskali smo najprej ženski oddelek. Lepo so nas sprejele! Zapeli smo jim ob spremstvu kitar nekaj skupnih pesmi. Nekateri smo tudi navdušeno zaplesali z bolnimi. Občutili smo, da smo dekleta in žene zelo razveselili z našim obiskom.

Opoldne smo se zbrali v večji dvorani, kjer smo kosili in delili z drugimi tudi vse, kar je vsak prinesel jedil. Ker je močno deževalo, smo ostali po kosilu še v dvorani, kjer smo klepetali, igrali na kitaro in prepevali. Ko je dež malo ponehal, smo obiskali moški oddelek. Navdušeno smo jim zapeli in se nato z njimi pogovarjali. Nekateri smo si želeli ponoviti obisk gospem, kamor je nas s veseljem spremljala prof. Mirjam. Obiskali smo težje primere bolnic, ki so v glavnem bile na posteljah. Na njihovih obrazih smo videli veliko veselja. Po daljšem obisku smo se težko poslovili od tega paviljona in od ustanove.

Orione ustanavljal 'male Cottolenge' po raznih mestih. Ponesel je svoje ustanove tudi izven Italije. Prvič je obiskal Argentino med leti 1921 in 1922. Leta 1935 je ustanovil Mali argentinski Cottolengo v Claypolah.

Vse življenje se je prizadeval biti duhovnik tistih, ki ne hodijo v cerkev. To je dokazoval s svojim neutrudnim služenjem. Posvetil se je ubogim in zapuščenim sirotam. Pri vsem delovanju so ga navdihovale njegove »štiri ljubezni«: Jezus, Marija, papež in duše, predvsem delo zanje. Don Orione je zavetnik ustanov, vzgojnih zavodov, šol, domov in zavetišč. Njegovo veliko srce je prenehalo biti 12. marca 1940. 16. maja 2004 je bilo slovesno potrjeno njegovo svetništvo.

Ko smo se pripeljali skozi glavni vhod Cottolenga, smo bili zelo nestrpni ker nismo vedeli, kako bo naše srečanje z bolniki.

Avtobus se je ustavil pred hišo sester redovnic, ki so nas zelo prisrčno sprejele. Oddali smo jim vse kar smo zbrali za bolne in potrebne. Ena izmed

Sredi popoldneva smo nadaljevali našo pot in se z avtobusom odpeljali v Svetišče Marije iz Schöenstatta v Florencio Varela. To je v bližini Cottolenga. Prišli smo v poseben lep in urejen kraj, poln rož in miru. Ker je nenehno deževalo nismo mogli uživati v velikem parku. Šli smo v glavno cerkev Boga Očeta, kjer nam je sestra Klara Marija razložila o sekularnem inštitutu in nam povedala tudi mnogo globokih misli za življenje. Skupaj smo nato odšli še v manjšo in prisrčno kapelico, kjer je g. Franci Cukjati daroval sv. mašo. Zahvalili smo se Bogu za preživetje dan in za toliko lepih doživetij. Po maši so nam voditelji podarili v spomin rožni venec z Marijino podobico in lepim posvetilom. Nazaj grede smo v avtobusu navdušeno prepevali in se lepo imeli. Srečni smo se vrnili na naše domove hvaležni Bogu in voditeljem, da smo lahko preživeli tako poseben in čudovit dan.

Z veseljem vam prilagava še nekaj misli in občutkov najinih sošolcev: »Bilo je nepozabno doživetje!« »Veseli smo bili, ker smo delili z bolniki, jim pomagali in jih malo razveselili. Srečno smo preživeli obisk. Spoznali smo drugo realnost, ljudi ki imajo veliko težav, a so kljub temu zadovoljni s preprostim rečmi.« »Uživali smo kot skupina, se združili s sošolci in preživeli lep dan.« »Spoznali smo, da so ljudje, ki potrebujejo naše družbe in pomoči.« »Ceniti moramo vse to kar imamo in biti Bogu hvaležni za vse prejete dobrote.«

Natalija Podržaj in Nadja Jakoš

sester nas je pospremila v glavno cerkev in nam pred Donorionovim oltarjem razložila delovanje te velike ustanove. Sestra nam je povedala, da se je 29. avgusta leta 2000 izpolnila Orionova obljuba: »Živ ali mrtev se bom vrnil«. Relikvija njegovega nestrohnjega srca, znamenje ljubezni do najbolj potrebnih, je čaščena v svetišču.

SLOVENSKA VAS

Dogajanje v Baragovi šoli

Leto kar hitro beži. Po zimskih počitnicah smo praznovali rojstvo malega Lukija, sina ge. Mikaele in tudi

so otroci odhajali v razrede. Bili pa so zelo raztreseni, ker naslednji dan je bil mladinski dan. Mladina je pripravljala

»otroški dan«. Starši so na skrivaj nekaj pripravljali. Pravo presenečenje je bilo, ko so otroci odhajali na odmor skozi okrepčevalnico in so zagledali prodajalni pult. Igrače so bile že postavljene: sestavljanke, karte, žoge, barvice, itd. Nihče ni želel na odmor; samo igrali bi tombo. To je bilo prvo na vrsti! Po zajtrku smo posedli otroke ob mizah in razdelile tablice. Najmanjši so imeli pomoč, gotovo, saj še ne poznajo števil. Na vrsti so bile kvaterne, činkvini in tombole. Nihče ni odšel praznih rok. Zahvalujemo se staršem, ki so otroke tako lepo razveselili.

Prvo soboto v septembru smo se po odmoru zopet zbrali v okrepčevalnici. Običajno imamo skupno petje, ker pripravljamo nedeljsko šolsko mašo. Po petju pa je bil nenavaden dogodek: ge. Monika in Lucijana sta razlagali o vojnah, o težavah in trpljenju ljudi, otrok, družin, ki morajo to prestopiti. Po papeževem naročilu smo zmolili rožni venec za mir v Siriji in po vsem svetu. Res želimo in pričakujemo naj bo tako!

Tudi sobota 21. septembra je bila izredna. Praznovali smo kar dva rojstna dneva: ga. Lucijana in njena hčerka Mora. Čokoladna torta se je kar prilegla sredi jutra. Deklice so pomagale razdeliti torto in takoj po skupni sliki

dvorano in oder, oni so pa želeli »solidarno« sodelovati, samo da ne bi imeli pouka!

Prvo soboto v oktobru smo imeli tudi pravo presenečenje. Učenke 7. in 8. razreda so pripravile praznovanje učiteljskega dne. Zbirale so se izven šolskih ur, da bi vse prav lepo pripravile. Same so napisale prizor. Prav lepo so na odru izvedle plesno vajo in igre za učitelje. Ko smo učitelji vstopili v dvorano, je vsak imel določen sedež z imenom in plakat z napisom »hvala!« Že to je bilo pretresljivo.

Napovedovalka Mora Čeč je predstavila razred, kjer sta sedeli učenki: Nataša Grbec in Cecilija Urbanija, pridružila se jima je še Mora. Učiteljica Viki Burja je spraševala reke, gore in mesta Slovenije. Učenke so bile raztresene: ena je risala, druga se sploh ni zanimala za učno snov, tretja se je igrala z mobilčkom. Učiteljica se je končno naveličana. Rekla je, da tako ni prijetno učiti in da ne more biti, da v sedmem razredu niti ne vedo kje leži Slovenija. Učenka je odločno odgovorila: »Ja,

je v Ameriki!«. Učiteljica je obupana odšla iz razreda ...

Učenke so se vrnile in postavile za plesno vajo. Pridružile so se še manjše deklice, ki so med koreografijo telovadile. Zaplesale so Smolarjevo pesem »Ne grem v šolo«. Ko se je v besedilu slišalo »... Slovenija leži v Ameriki, pod Dravskim mostom teče reka Nil ...«, je učenka je pritekla na oder in rekla: »Prav, imela sem prav!«.

Nastop se je bližal koncu. Besede kot: hvaležnost, potrpljenje, zanimanje, ljubezen, prijaznost, čas, znanje, dobrota ... so zvene v otroških ustih. Ganljivo je za učitelja, ko se zaveda, da njegovo delo ni zaman, da bodo učenci hvaležni in se spominjali »naših« besed, vseh naših nasvetov in dejanj. Da bo vse to ostalo v njih spremljalo v prihodnosti. Morda nas bo celo kdo izmed njih nekoč nadomeščal! Hvala lepa otrokom, našim učencem, ki so se potrudili in nas tako lepo razveseliti. Dobili smo še azaleje in lepe risbe v spomin.

Starši so poskrbeli za kavo, sendviče in pecivo. Moram pa končno omeniti, da so nato otroci še uredili in pospravili dvorano.

Blaženi Anton Martin Slomšek je pustil svoje sledi in prišle so do XXI stoletja.

LvS

G. JOŽE RAZMIŠLJA

Slovensko čutenje

To je vsekakor drugačno od neslovenskega čutenja. Je lahko naravno ali narodno čutenje, more pa biti tudi duhovno ali nadnaravno čutenje. Obojno je potrebno. O tem je veliko govoril in pisal in delal blaženi škof Anton Martin Slomšek. Povsod in vedno je budil in utrjeval slovensko zavest ali slovensko čutenje. Bil je res pravi slovenski škof. In to ni bilo ravno lahko. On je dobro vedel, katera je bila njegova narodna in verska naloga.

Slovenski narod ali slovensko čutenje moramo ohraniti, čuvati, četudi prebivamo v tujih krajih ali govorimo še druge jezike. Vedno ostane naš narodni in materin jezik: **slovensčina**. In ta je po božji volji, ki je mi ne moremo in ne smemo spreminjati. Sprejeti moramo vse, kar je Bog za nas odločil.

Bil je čas in še tako delajo, ko so naše čutenje in prepričanje hoteli zamenjati z internacionalnim čutenjem. Tako ni šlo, ker ni bil to naraven način. Narod je to spoznal in se je temu uprl.

Ta upor je povzročil, da smo nekateri morali zapustiti Slovenijo in končno pristati preko morja na različnih obalah. In tam, kjer pač smo, moramo ohraniti slovensko čutenje, slovensko zavest in prepričanje, kar je isto in je tisto, kas nas je poglano od doma. Narod je za to čutenje žrtvoval že veliko svojih moči; to ga je stalo veliko žrtev in življenj.

Zato smo na to čutenje ponosni in to z vso pravico. Priznali smo, da je to po božji volji in da je Bogu všeč, ker se spominjamo tistih, ki so iz teh razlogov že odšli v večnost.

Mladi, zavedajte se, da če te dobrine ohranite, lahko prav v tem največ storite za Slovenijo in njeno dobro.

NOVICE IZ SLOVENIJE

ZA ZAPOSLOVANJE MLADIH OPROSTITEV PRISPEVKOV

Z novembrom je začel veljati ukrep, ki bo delodajalce, ki bodo za nedoločen čas zaposlili brezposelnega, mlajšega od 30 let, prvi dve leti oprostil plačila prispevkov za pokojninsko in invalidsko zavarovanje, zdravstveno zavarovanje, zavarovanje za starševsko varstvo in za primer brezposelnosti. Ukrep bo na voljo do konca leta 2014.

RADARJI MERIJO HITROST IN RAZDALJO MED VOZILI

Policija je po novem opremljena tudi z novim laserskimi merilniki z video zapisom, ki poleg meritev hitrosti omogoča tudi razdalje med vozili. Premajhna varnostna razdalja je namreč eden najpogostejših vzrokov prometnih nesreč, samo letos se jih je zaradi tega zgodilo več kot 1500, poudarjajo na policiji.

NAŠLI IZVOD TRUBARJEVE CERKVE NE ORDNINGE

V manjši knjižnici južno od Hannovra so našli drugi ohranjeni izvod Trubarjeve Cerkovne ordninge. Doslej je veljalo, da en izvod hrani le Vatikan. Knjigo je po naključju odkril raziskovalec zgodovinskih pravnih dokumentov Ulrich Dieter Oppitz. Avtentičnost dela je potrdil poznavalec Trubarjevega dela Kozma Ahačič.

DRŽAVA USTVARJA VEDNO NOVE ŽRTVE

Predstavniki društva Združeni ob lipi sprave so na ljubljanskem pokopališču Žale pripravili tradicionalno spominsko slovesnost za vse žrtve revolucije in vojne ter položili venec k lipi sprave. Predsednik društva Janez Juhant je ob tem opozoril državo, da ustvarja vedno nove žrtve, saj da z odlaganjem sprave podaljšuje agonijo države. Prvi korak za doseg sprave bo po njegovem mnenju to, da priznamo resolucijo evropskega parlamenta, ki obsoja totalitarizme, ter da priznavamo vsem žrtvam dostojen pokop.

PO SVETU

VOLILI SO NA KOSOVU

Po podatkih volilne komisije Kosova se je v lokalnih volitev udeležilo le 47,82 odstotka od skoraj 1,8 milijona volilnih upravičencev. To so prve volitve vse od razglasitve neodvisnosti Kosova, ki so potekale na celotnem ozemlju države, tudi v srbskih občinah na severu, kjer pa je občasno prihajalo do incidentov. Deset kosovskih občin je v nedeljo dobilo novega župana, v preostalih več kot 20 pa bodo morali počakati na drugi krog, je sporočila kosovska volilna komisija. O tem, kako so glasovali v štirih srbskih občinah na severu, ni še nič znanega. Volitve so prav zaradi sodelovanja srbskih občin Kosovska Mitrovica, Zvečan, Zubin Potok in Leposavić veljale za najpomembnejše od razglasitve kosovske samostojnosti leta 2008.

SOJENJE V EGIPTU

Ob strogih varnostnih ukrepih se je v ponedeljek v Kairu začel sodni proces proti nekdanjemu egiptovskemu predsedniku Mohamedu Mursiju. 62-letni Mursi in še 14 drugih vodilnih članov islamske Muslimanske bratovščine so obtoženi hujskanja k nasilju, ki je vodilo v smrt protestnikov pred predsedniško palačo decembra lani, kjer so potekale demonstracije proti njegovi vladavini. Grozi mu dosmrtni zapor ali celo smrtna kazen. Mohamed Mursi je ob prihodu vztrajal, da je legitimni egiptovski predsednik in prosil sodišče, da konča farso. Za zdaj se je zgodilo le to, da je sojenje preloženo na 8. januar. Za ta korak se je odločil sodnik, potem ko ga je zmotilo, ker Mursi ni bil oblečen v bela zaporniška oblačila, poleg tega je želel utišati njegove podpornike. Sodnik je sojenje že po okoli desetih minutah prekinil, kasneje pa ga kot rečeno preložil na začetek prihodnjega leta.

INFLACIJA IN BREZPOSELNOST

Območje evra je oktobra zabeležilo najnižjo - 0,7-odstotno - inflacijo v štirih letih. Stopnja brezposelnosti v območju evra pa je septembra dosegla rekordnih 12,2 odstotka. V Sloveniji jedelež brezposelnih septembra znašal 10,2 odstotka. Med državami članicami so najnižjo stopnjo brezposelnosti septembra zabeležili v Avstriji, Nemčiji in Luksemburgu, najvišjo pa v kriznih državah Grčiji in Španiji, kjer je več kot 26 odstotkov ljudi brez službe.

PORTUGALSKI PRORAČUN

Portugalski parlament v prvem branju potrjuje predlog proračuna za leto 2014. Sindikati so zaradi napovedanih novih varčevalnih ukrepov pozvali k protestom, ki naj bi jih izvedli tudi pred poslopjem parlamenta. Eden najbolj spornih ukrepov je predvideno znižanje plač javnih uslužbencev tudi do 12 odstotkov ter zmanjšanje pokojnin

PISALI SMO PRED 50 LETI

SLOVENC V ARGENTINI Veličastno slovensko narodno slavlje v San Justu.

V velikem slovenskem naselju San Justo in njegovi okolici na področju Vel. Buenos Airesa je bilo v nedeljo dne 20 oktobra lepo celodnevno slovensko slavlje. Dopoldne je bila proslava sedme obletnice blagoslovitve Našega doma, popoldne pa proslavitev 45-letnice rojstva slovenske narodne svobode, vse slovenske demokratske izseljenske skupnosti v Buenos Airesu. ...

Za svoj praznik je bil Naš dom primerno okrašen. V ozadju dvorišča je bil postavljen oder s trodelnim visokim ozadjem. Na njegovi desni strani je bila pripeta velika slika slovenskega fanta v narodni noši, na levi pa slika brhkega slovenskega dekleta tudi v narodni noši, na sredi pa verz slovenske tretjemajske himne »Narod v tujini, srca v domovini« ...

RAMOS MEJIA. Misijonska nedelja. Preteklo nedeljo, misijonski praznik, so rojaki iz Ramos Mejía in okolice proslavili z misijonsko molitveno uro, ki jo je vodil g. Lenček, z govorom g. dr. Žaklja. Po cerkvenem opravilu je bila v dvorani kolegija Santo Domingo misijonska igra Gospodova ura. Gostoval je lanuški misijonski krožek in pod vodstvom g. Štancerja pripravil rojakom lep duhovni užitek. ...

CARAPACHAY. Po pozni zimi je le prišla pomlad, zato so jo člani Slovenskega doma pozdravili z 2. Pomladanskim piknikom, ki je bil združen z materinsko proslavo. Dopoldne so se pomerili v tekmi balinarji iz San Martina z domačimi. Po napeti igri so ostali zmagovalci domači ...

Kmalu po tretji uri so se začele zbirati v dvorani naše matere in drugi gostje. Šolski tečaj J. Jurčiča je pod vodstvom neutrudnega vodje S. Pirca in učiteljice ge. Pleškove pripravil lep program. ...

OSEBNE NOVICE. Družinska sreča. V družini g. Marka Martelanca in ge. Vande roj. Majcen se je 3. Oktobra rodil sinček, ki je pri krstu dobil ime Martin. Čestitamo!

(Svobodna Slovenija, 25. oktobra 1963 - Št. 43)

nekdanjih javnih uslužbencev za 10 odstotkov. Rezi sicer ne bi veljali za plače in pokojnine, nižje od 600 evrov bruto.

SODELOVANJE?

Po poročanju avstrijske televizije ORF je ameriška nacionalna varnostna agencija očitno tesno sodelovala z avstrijsko vojsko. Avstrija je namreč po poročanju televizije, ki se sklicuje na dokumente ameriških obveščevalcev, skupaj z Nemčijo in še 14 članicami zveze Nato na t.i. listi B, s katero omenjena agencija »usmerjeno sodeluje«. Pri tem gre za »sodelovanje pri operacijah v računalniških omrežjih« in njihovo »izkoriščanje«, še piše avstrijska televizija ORF na svoji spletni strani. Na avstrijskem obrambnem ministrstvu teh navedb zaenkrat niso komentirali. So pa iz zveznega urada za zaščito ustave in boj proti terorizmu, ki deluje v sklopu avstrijskega notranjega ministrstva, sporočili, da so oni pristojni za preprečevanje morebitnih vohunskih aktivnosti v Avstriji. Obenem so zatrdili, da nimajo stikov z ameriško varnostno agencijo.

JEDERSKA POGAJANJA

Iranski vrhovni vodja Ajatola Ali Hamenei je kljub kritikam na račun predsednika Hasana Rohanija glede spravljivjšega nastopa od Zahoda potrdil njegova prizadevanja v jedrskih pogajanjih. Naslednji krog jedrskih pogajanj, na katerih poleg Irana sodelujejo ZDA, Rusija, Kitajska, Francija, Velika Britanija in Nemčija, je predviden za 7. november.

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: **MILOŠ STARE** / Director: **Antonio Miserit** / Propietario: **Asociación Civil Eslovenia Unida** / Presidente: **Franci Znidar** / Redacción y Administración: **RAMON L. FALCON 4158 - C1407GSR BUENOS AIRES - ARGENTINA** Tel.: (54-11) 4636-0841 / 4636-2421 (fax) / e-mail: **esloveniau@sinectis.com.ar** in **esloveniau@gmail.com** **Za Društvo ZS:** Franci Znidar / **Urednik:** Tone Miserit **Sodelovali so še:** Gregor Batagelj (dopisnik v Sloveniji), Marta Petelin, Jože Horn, Janez Juhant, Katica Cukjati, Stefania Leber, Mladina Našega doma, Maxi Malovrh, Natalija Podržaj, Nadja Jakoš, Mirjam Oblak in Luciana Servin Čeč. **Mediji:** STA, Radio Ognjišče, Družina.

RESUMEN DE ESTA EDICION

CONQUISTA PATAGÓNICA

El corresponsal de Eslovenia tuvo la fortuna de encontrarse con un amigo que hacía tiempo que no veía. Era el Ing. Pedro Skvarča quién le comentó que transcurrieron 50 años de la primera marcha por el hielو Patagónico. Pedro y Jorge Skvarča fueron los escaladores que conquistaron el cerro Pier Giorgio al completar el primer asenso a su cima el 17 de enero de 1963. Diez años estuvieron escalando puntos pocos conocidos de la cordillera andina. Ante este evento, el cronista recordó que leía las travesías de los hermanos en los Zborniki (una especie de anuarios que editaba la Eslovenia libre) y que la ilustración era escasa. Su imaginación era la responsable de darle entidad a esos cerros, paredes, campamentos, etc. Muy diferente a la magia de Internet de hoy día. (Pág. 2)

MUESTRA RETROSPECTIVA

El pasado sábado 5 de octubre tuvo lugar en el centro esloveno de San Martín, la muestra retrospectiva del artista plástico Ivan Bukovec que el año pasado cumplió jóvenes 80 años. La exposición fue co-organizada por el centro esloveno San Martín y la Acción cultural eslovena, organización en la cual Bukovec se desempeñó, con gran responsabilidad, en la sección de arte por más de 20 años. Durante la apertura no faltaron los saludos y las palabras de agradecimiento, incluso del propio artista. Las palabras inaugurales y la presentación del maravilloso mundo de colores y armonías la realizó la artista Lic. Adriana Omahna. (Pág. 3)

JORNADA MUNDIAL DE LA JUVENTUD

Los jóvenes que participaron de la JMJ estuvieron en la misa ‘inaugural’ den Copacabana. En los sucesivos días participaron de los grupos de catequesis (charlas sobre temas específicos con arzobispos de diversos países) que concluían con una misa. También participaron de la reunión del Papa Francisco con la juventud argentina. Obviamente, todos los integrantes fueron partícipes de la vigilia en las playas de Copacabana para la última misa de la Jornada, durante la cual el Papa Francisco dijo que cuenta con los jóvenes para edificar un mundo nuevo. El grupo concluyó su viaje a Brasil con tres días en Buzios. (Pág. 3)

ACTIVIDADES EN BARAGOVA ŠOLA

Desde el curso esloveno Baragova šola, que se desarrolla en el centro esloveno de Lanús, nos cuentan algunas de las actividades que se sucedieron después del receso invernal. Festearon el día del niño con una tómbola en la que todos ganaron algún premio. En septiembre, siguiendo el pedido del Papa Francisco, los alumnos junto a sus maestras, rezaron un rosario para la paz en Siria. El primer sábado de octubre, las alumnas de los últimos años sorprendieron a sus maestras, con un número que prepararon y ensayaron a escondidas, para que la sorpresa fuera completa en el Día del Maestro. (Pág. 4)

UN DÍA DE LA PRIMAVERA INOLVIDABLE

Los alumnos de 3º año del curso superior de idioma esloveno eligieron pasar el día del estudiante de un modo particular al visitar el Pequeño Cottolengo Don Oriene. Los acompañaron el sacerdote Franci Cukjati, la profesora Mirjam Oblak y Tomaž Codec. Al llegar a Claypole, entregaron las donaciones y luego se dirigieron a los pabellones para compartir con los residentes un poco de música, alegría, compañía,... El viaje continuó hacia Florencio Varela para visitar el Santuario de Nuestra Señora de Schoenstatt. La lluvia imposibilitó disfrutar del parque, pero no de celebrar la misa en la capilla. (Pág. 4)

CHARLAS A BENEFICIO

ADEA invita a la conferencia de beneficencia “Mentes delgadas, cuerpos saludables” a realizarse el 12/11 a las 18hs en Esmeralda 1212 CABA. La charla estará a cargo de la Lic. Patricia Robiano y será a beneficio del comedor para niños “Casita del sol”. Se solicita confirmar asistencia hasta el 9/11 a info@adeaargentina.org

Naročnina Svobodne Slovenije: Za Argentino, \$ 600.-; pri pošiljanju po pošti: sivi papir, \$ 820.-; beli papir \$ 930.-; Bariloche; \$ 785.-; obmejne države Argentine, 250.- US dol.; ostale države Amerike, 280.- US dol.; ostale države po svetu, 300.- US dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto, 200.- US dol. za vse države. Dolg za letnike v zaostanku se plača po ceni naročnine tekočega leta. **Svobodna Slovenija izhaja s podporo Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu RS.** **Čeke:** V Argentini na ime „Asociación Civil Eslovenia Unida“, v inozemstvu (bančne čeke, ne osebnе) na ime „Antonio Miserit“. Oblikovanje in tisk: **TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.** / California 2750-C1289ABJ Buenos Aires-Argentina / Tel.: (54-11) 4301-5040 / E-mail: info@vilko.com.ar

MALI OGLASI

TURIZEM

TURISMO BLED

EVT Leg. 12618

Dis. 2089

de Lucía Bogataj

Monseñor Marcón 3317 B, San Justo

Tel. 4441-1264/1265

GREGOR BATAGELJ, turistični vodnik v Sloveniji. Slovenski/španski jezik. Mob.: +386-(0)31-567-098. E-naslov: mgbatagelj@gmail.com

ZOBOZDRAVNIKI

Dr. Damijana Sparhakl - Zobozdravnica - Splošna odontologija - Belgrano 123, 6. nadstr. "4" - Ramos Mejía - Tel.: 4464-0474.

ADVOKATI

Dobovšek - odvetniki

Somellera 5507 - C1439AAO - Capital Federal - Tel/Fax 54-11-4602-7386 E-mail: estudio@estudiodobovsek.com.ar

Dr. Marjana Poznič - Odvetnica - Uradna prevajalka za slovenski jezik. Lavalles 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148 / 15-4088-5844 - mariana.poznic@gmail.com

Dra. Ana C. Farreras de Kocar - Sucesiones - Contratos - Familia - Comercial - Laboral - Civil - Jubilaciones - Pensiones. Martes y Jueves de 15 a 18 hs. Belgrano 181 - 6º B (1704) Ramos Mejía. Tel.: 4469-2318 Cel.: 15-6447-9683

e-mail: farrerasanac_te@yahoo.com.ar

GASTRONOMIJA

Apetit od torka do vključno sobote od 19. ure naprej. Praznovanja, obletnice, srečanja. Cene ugodne, pristna domača hrana in kvalitetna postrežba. Rezervacije: 4658 4158. Avellaneda 450, Ramos Mejía, Buenos Aires.

Planika catering - Ani Rode

Slovensko in mednarodno pecivo po naročilu - Tel.: 4655-4422 ali 15-4073-3495

VERA WINES - VINOTEKA

Prodaja domačih in uvoženih vin in penin. Poroke, praznovanja, podjetniška darila. Tel.: 4342-4112; Cel.: 15-3941-0078 - info@verawines.com.ar - Av. de Mayo 769, CABA. Od ponedeljka do petka od 11.30 do 19.30 ure, v sobotah pa od 10-18.ure.

POSREDOVANJA
PATAGONIA Storitve

María Cristina Breznikar Rant s.p. Vaš kontakt v Sloveniji. Osebna potovanja. Vzpostavimo stik med sorodniki. Pokojninski postopki, najemnine in več drugih storitev. E-mail: patagonia.storitve@yahoo.com

DARUJTE

V TISKOVNI SKLAD!

SLOVENSKI DAN – STOJNICA

Starši: Čudovite pravljice za otroke; najlepše povesti za naše mladce in mladenke. Približajte jim svet fantazije v slovenskem jeziku.

Kje? Kdaj?

Na stojnici Zedinjene Slovenije
na slovenskih dnevnu!

In tudi spominčki, zastavice, nalepke, značke, in še marsikaj.
V nedeljo 17. novembra v Slomškovem domu

Okvirni program obiska gospoda škofa Štumpfa,

od 14. do 26. novembra 2013:

petek, 15. novembra: ob 20. uri, v Slovenski hiši – srečanje z razširjenim Medorganizacijskim svetom Zedinjene Slovenije

sobota, 16. novembra: zjutraj, obisk Slov. šole v San Justu; opoldne, slovenska radiooddaja; popoldne, srečanje z mladino

nedelja, 17. novembra: Slovenski dan - celodnevni program v Slomškovem domu

18., 19. in 20. novembra: Bariloche

21. novembra: opoldne, srečanje z duhovniki. – Zvečer, ob 19. uri: srečanje z birmanci, njihovimi starši in botri (v Slovenski hiši)

22. novembra: zaenkrat – prost dan

23. novembra: obisk in birma v Slovenski vasi (Lanús) – celodnevni program

24. novembra: dopoldne slovenske maše; popoldne: birma ob 17. uri

Zedinjena Slovenija in Slomškov dom lepo vabita, da se udeležite velike slavnosti:

58. SLOVENSKI DAN

52. OBLETNICA SLOMŠKOVEGA DOMA

Nedelja 17. novembra, 2013

»Beseda je naših misli obraz.« bl. A. M. Slomšek

ob 10.30 • zbiranje gostov in dviganje zastav
ob 11.00 • sv. maša; daruje škof msgr. Peter Štumpf
ob 12.30 • odprtje likovne razstave in nato prijateljsko kosilo
ob 16.00 • Popoldanski program. Pozdravi. Slavnostni govornik Tone Rode

Nato igra

Dve nevesti

avtor: Cvetko Golar - režija: Marcelo Brula

Sledi praznik slovenskih plesov, ljudska veselica
in prosta zabava.

Popoldanski
PROGRAM
poteka
na prostem

Pridite, ne bo vam žal!

Slomškov dom, Castelli 28 - Ramos Mejía, Buenos Aires

Prijave za kosilo: 4925 3282 / 15-4097-3207

OBVESTILA

ČETRTEK, 7. novembra:

Seja ZSMŽ ožji odbor 14.30; širši odbor 15.30 v Slovenski hiši.

SOBOTA, 9. novembra:

Zaključna prireditev tečaja RMB, v Slovenski hiši. On 16.30 razdelitev spričeval.

NEDELJA, 10. novembra:

Obletnica društva Slovenska vas v Hladnikovem domu

NEDELJA, 17. novembra:

58. SLOVENSKI DAN in 52. obletnica Slomškovega doma

ČETRTEK, 21. novembra:

ZSMŽ San Martin vabi na mesečni sestanek v Domu ob 16 uri. Med nas prideta ga Jana in inž. Jernej Dobovšek in nam bosta v razgovoru opisala »Najina pot v Compostelo«. Vsi lepo vabljeni!

SOBOTA, 23. Novembra:

IV Evropski večer, ob 19.30 v Carapachaju.

NEDELJA, 24. novembra:

Nedelja Kristusa Kralja in BIRMA

NEDELJA, 8. decembra:

Prvo sveto obhajilo.

OSEBNE NOVICE

Družinska sreča

V mestu Darwin, na severu Avstralije, se je 30. oktobra rodila **Emilia Markež**, očka je Valentin, mamica pa Constanza Buccella. **Srečni družini naše čestitke.**

Poroka

V cerkvi Sta. Teresita del Niño Jesús v Floridi sta se poročila **Barbara Hartman** in **Ignacio Díaz Pérez**. Priče so bili njuni starši, Vital Hartman in Branka Jernejc ter Eduard Díaz Pérez in Silvia Gigli. **Čestitamo!**

SLOVENCİ IN ŠPORT

NASKOK NA ZLATO

Čez sto dni bo na štadionu v Sočiju vzplamenel olimpijski ogenj. Takrat se bo začel lov na olimpijske kolajne, med drugim tudi na prvo zlato v zgodovini.

gibala med 65 in 70, če gre soditi po predolimpijski sezoni tudi z rekordnim številom želez v ognju za olimpijske kolajne.

Natančno 90 let po tem, ko sta smučarska te-

tnem tekmovalju.

PRIJATELJSKA TEKMA S KANADO

Slovenski nogometni reprezentanci se ni uspelo prebiti v dodatne kvalifikacije za svetovno prvenstvo 2014, zato bodo izbranci Srečka Katanca novembrski reprezentančni termin izkoristili za prijateljsko tekmo. A tekme ne bo Irska v Dublinu, kot je bilo pričakovati, temveč bo v Celju 19. novembra gostovala Kanada. Slovenija je trenutno na lestvici Mednarodne nogometne zveze na 30. mestu, Kanadčani pa so 111. Tekme se doslej še nista pomerila med seboj.

TEŽAVNOSTNO PLEZANJE

Slovenska športna plezalka Mina Markovič je na sedmi tekmi svetovnega pokala v težavnostnem plezanju v francoskem kraju Valence osvojila drugo mesto. Od lanske skupne zmagovalke svetovnega pokala je bila v finalu boljša le Južnokorejka Džain Kim, ki je ohranila vodstvo v skupnem seštevku in ima pred zadnjo tekmo sezone v Kranju 30 točk več od drugouvrščene Markovičeve.

Slovenski uspeh v Valencu je dopolnila povratnica v svetovno karavano Maja Vidmar s šestim mestom.

Je Tina Maze tista, ki bo Sloveniji prinesla prvo zlato medaljo?

ni slovenskega zimskega športa. Del športnikov je že vstopil v olimpijsko sezono, glavčina bo v tem mesecu, prav vsi pa sanjajo o najboljši ravni pripravljenosti v obdobju med 7. in 23. februarjem, ko bo črnomorski Soči z gorato okolico gostil zimske olimpijske igre. Na le teh bo nastopilo rekordno število slovenskih športnikov, končna številka naj bi se

kača Zdenko Švigelj in Vladimir Kajzelj kot prva Slovenca nastopila na zimski različici olimpijskih iger, 30 let po tem, ko je alpski smučar Jure Franko v saraevskem navijaškem panju slovenskemu športu pridelal prvo kolajno na ZOI, in 20 let po prvih kolajnah za samostojno Slovenijo, za katere so v bronasti trilogiji v Lillehammerju poskrbeli Alenka Dovžan, Katja Koren in Jure Košir, bo slovenska odprava naskakovala prvo zlato kolajno na največjem zimsko-špor-

VALUTNI TEČAJ
V SLOVENJI
5. novembra 2013

1 EVRO	1,35 US dolar
1 EVRO	1,41 KAD dolar
1 EVRO	8,19 ARG peso

DAROVALI
SO

V dobrodelnih sklad **ZSMŽ San Martin** je ga. Mara Steinhaus darovala \$200.- v spomin pok. Miji Vasle. **Bog plačaj!**

ADEA vabi

ADEA, ustanova, ki povezuje žene akreditiranih veleposlanikov v Argentini, in ki ji predseduje gospa Darja Zorko Mencin, vabi na predavanje »Vitko mišljenje, zdrava telesa«. Potekalo bo v torek, 12. novembra ob 18. na Esmeralda 1212, CABA. Predavala bo Lic. Patricia Robiano. Dobiček bo namenjen otroški jedilnici »Casita del sol«. Podrobnosti in prijave (do 9. 11.) na info@adeaargentina.org